

Nr 153.

Av herr Tjällgren m. fl., om sänkning av räntan å lån ur vattenkraftslånefonden samt om ökning av fondens kapitalbelopp.

I motion nr 152 rörande kraftledningslånefonden framförda synpunkter synas i allt väsentligt gälla även ifråga om vattenkraftslånefonden, enär lånen för sistnämnda fond även voro avsedda att inom vidsträckta delar av vårt land minska kostnaderna för landsbygdselektrifieringen. Denna sin uppgift fyllde dessa lån till en början väl, men nu göra de det icke längre. Skälen härför äro desamma, som relaterats ifråga om den förstnämnda fonden. Detta åskådliggöres av de sifferuppgifter, som i följande tabell lämnas rörande omfattningen och utvecklingen av den låneverksamhet, som förekommit i samband med vattenkraftslånefonden.

Å r	Av riksdagen till ökning av fonden anslagna medel	Sammanlagda lånebelopp		Ranta å lån från fonden
		begärda enligt inkomna ansökningar	utlämnade från fonden	
	Kronor	Kronor	Kronor	%
1920	2,000,000	4,595,137	2,000,000	5.5
1921	2,000,000	2,734,200	1,053,000	6.5
1922	2,000,000	3,498,101	1,915,000	5
1923	2,000,000	3,820,200	1,425,000	5
1924	500,000	4,766,118	1,490,000	5
1925	500,000	5,866,485	1,490,000	5
1926	500,000	5,270,000	1,140,000	5
1927	300,000	1,731,405	333,000	5
1928	300,000	1,837,000	195,000	5
1929	—	704,583	100,000	5
1930	—	450,000	—	5

För dessa lån tillämpas visserligen under de första åren en ränta av dels 5.5 och dels 6.5 procent, men från och med år 1922 har räntan även för lån från denna fond utgjort oförändrat 5 procent. Fullgoda skäl för sänkning jämväl av denna räntesats synas sålunda föreligga.

Under denna fonds förvaltning ställda kapitalbelopp torde böra ökas, så att det inom några år uppgår till minst 15 miljoner kronor.

Med stöd av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att å lånebelopp, lyftat ur vattenkraftslånefonden, skall erläggas årlig ränta med högst 4 procent,

att riksdagen måtte bevilja tilläggsanslag till nämnda fond, så att inom tre år under densamma ställda kapitalbelopp uppgå till 15,000,000 kronor;

samt att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att statskontoret tilldelas befogenhet medgiva uppskov med kapitalamortering av lån ur fonden, därest särskilda skäl därtill äro och så ske kan utan att lånens återbetalning äventyras.

Stockholm den 21 januari 1933.

L. Tjällgren.

H. Andersson.

Anton Pettersson.